

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXV. In quo Cantus tertius breuiter exponitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Cum enim duplici modo illo noctis obfcuræ, confictu medio (sicuti dictum est, impugnetur, & repurgetur anima secundum partem videlicet sensitivam, & secundum partem spirituales, cum ipsarum simul sensibus, potentijs, passionibusque; ita etiam dupliciter secundum duas istas partes, sensitivam & spirituales, cum omnibus earum potentijs & appetitibus, pacem & tranquillitatem consequitur. Idcirco quippe (sicuti etiam dictum est) bis repetitur versus istum, & in Cantu præsentis, & in præterito, propter duas istas animæ portiones spirituales nempe & sensitivam: quæ ut ad unionem divinam amoris pervenire possint, necessarium est ut refoventur prius, ordinentur, & quantum ad sensitiva & spiritualia attinet quietentur, ad normam status innocentie, quæ in Adamo reperiebatur, quamvis non vndequaque à tentationibus inferioris partis sit immutata. Vnde versus iste qui in primo Cantu de partibus inferioribus, ac sensitivæ tranquillitate accipiebatur, in hoc secundo de superioribus & spiritualibus peculiariter intelligitur, ideoque bis eundem repetit.

Tranquillitatem hanc, & domus istius spiritualis quietem, perfecte & habitualiter, quantum præsentis vitæ status patitur medijs istis quasi substantialibus unionis divinæ, de quibus immediate egimus tractibus, consequitur anima, quos bene celata & à dæmonis, sensuumque ac passionum perturbatione abscondita, à divinitate suscipit, ubi anima pura, tranquilla, & robusta, constansque, & stabilis effecta est, ad plene perfecteque dictam unionem (quæ est divina inter animam & filium Dei desponsatio) recipendam. Confestim enim ac duæ istæ animæ mansiones fuerint perfecte cum omnibus domesticis suis, potentijs videlicet & appe-

titibus tranquillatæ & roboratæ, confortis iam illis ac in silentio omnium supernarum infernarumque rerum constitutis, immediatè divina hæc sapientia, novo possessionis amoris nodo iungitur animæ, & impletur illud quod ipsa ait: *Cum enim quietam silentium contineret omnia, & nox in suo cursu medium iter haberet: Omnipotens sermo tuus de cælo à Regalibus sedibus venit.* Idipsum significavit sponsa in Canticis dicens: quod postquam pertransisset illos, qui eam noctu spoliaverunt vestibus, & vulneribus affecerunt, invenit quem diligebat anima eius. *Paululum cum pertransissem eos, inveni quem diligit anima mea.* Ad unionem hanc perveniri nequaquam potest absque insigni puritate: puritas verò ista absque magna omnium rerum creaturarum denudatione, & absque mortificatione viva acquiri nequit; quæ res per vestium sponsæ expoliationem, vulneraque nocturna; in inquisitione & desiderio sponsi instricta, significatur: neque enim nova desponsationis veste, quam ambebat indui poterat, absque veteris expoliatione. Quamobrem ille qui in dictam iam noctem ad quærendum dilectum ingredi renuerit, nolueritque propria voluntate sua spoliari & mortificari, sed duxerit in lectulo suo & proprijs commoditatibus (quemadmodum faciebat sponsa) illum requirit, nunquam illum reperiet, quemadmodum ista anima de se ipsa testatur, quod illum in obscuro, & cum anxietatibus amoris egrediendo invenierit.

CAPUT XXV.

In quo Cantus tertius breviter exponitur.

CAN.

3.
mris
ruce

vera
stica

NVI
124

Sap. 18.
n. 14.

Cant. 5.
n. 4.

CANCION III.

*En la noche dichosa,
En secreto que nayde me veja,
Ni yo mirava cosa,
Sin otra luz y nigua,
Sino la que en el coraçon ardia.*

SENSVS.

*illa nocte foelici
In illo secreto in quo nullus me videbat
Nec aliquam ego rem intuebar
Absque alia luce & duce
Præter eam qua in corde ardebat.*

Temporalis noctis metaphoram, similitudinemque in istâ suâ spiritali nocte prosequendo anima, cantat adhuc, laudibusque concelebrat optimas quæ in ea reperiuntur proprietates, & quod ipsius interuentu, cito & secunde exoptatum suum finem sit consecuta. Quarum proprietatum tres in hoc Cantu proponit.

Prima (inquit) est, quod in ista foelici contemplationis nocte, tam solitatio, arcanoque contemplationis modo & tanto perè à sensu remoto, & alieno deducit Deus animam; ut nulla res ad sensum pertinens, aut creaturæ alicuius tactus, taliter eam exhilarare possit, ut eam in via unio-

nis amoris valeat interturbare & detinere.

Secunda, quam adfert proprietas ex spiritalibus noctis huius tenebris originem sumit, in qua nocte uniuersæ superioris partis animæ potentia in obscuro versantur: unde nihil intuentæ anima, sed neque intueri valente, in nulla se re extra Deum detinet, ut ad illud pergratè quod à formarum, figurarumque, nec non naturalium apprehensionum, (quæ impedit, ac retardare solent animam, ne semper cum Deo uniat) obstaculis, libera & immunis incedat.

Tertia tandem proprietas est, quod quanquam nulli particulari interiori intellectu luci, neque alicui externo ductori, ad aliquam ab eo in hoc seblimitudine satisfactionem, consolationemque percipiendam innitatur (cum illam omnibus istis admainiculis, hæc obscuræ tenebræ priuauerint) fides tamen, & amor cor in amatum stimulant, quo tempore isto ardet, est ille qui tunc mouet ac dirigit animam, & facit eam ad Deum suum solitudinis viâ, quamuis ipsa qualiter hoc & quomodo fiat ignoret; & uolare,

NOCTIS OBSCURÆ FINIS.

FLAM-